GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 5

Một chiếc bánh cho hai

LinguAula

(cuốn sổ của Guni)

CỠ L
Trình độ nâng cao · 11+

GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 5

Một chiếc bánh cho hai

Lời và tranh: LinguAula

CỠ L · Trình độ nâng cao · 11+

Bản tiếng Việt: LinguAula

Xuất bản lần đầu: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

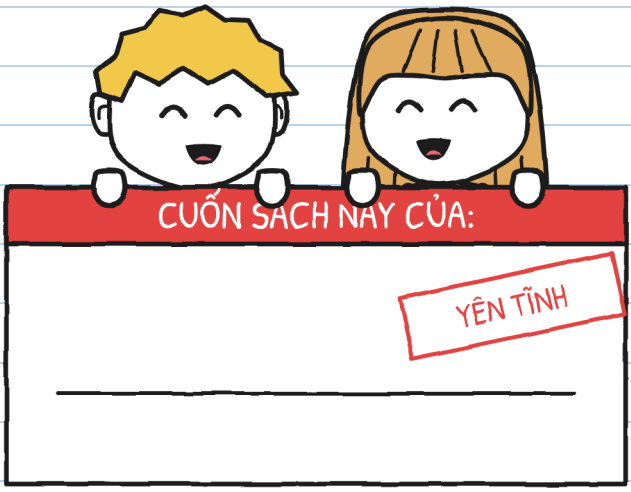
Được photocopy tự do, dùng cho lớp học và cho gia đình.

Tập thứ năm của bộ truyện. Các tập trước: "Gói hàng này cắn", "Không mở trước tiếng sấm", "Làm ơn trả lại" và "Ở đây thì không, Mẫu!"

LinguAula

Luyện tập từng chương tại linguaula.com

Không chiếc bánh nào bị thương trong quá trình viết cuốn sách này. Bị cắt làm đôi thì có. —J.

Yên tĩnh. Cho đến khi cậu mở nó ra. —J.

Nếu bạn nhặt được, hãy trả lại. Không bất ngờ gì cả: trả cho chủ của nó.

CHỈ TRONG TRUYỆN

Con dấu này đánh dấu những gì chỉ xảy ra trong truyện: rồng thật không tồn tại và gói hàng thật không tự bay trở về. Còn muốn tổ chức một bữa tiệc thật, hãy xem trang 76. —J.

AI LÀ AI

Guni. Người giao hàng ngày thứ Bảy. Cuốn sổ này là của cậu ấy. Thích những buổi chiều yên tĩnh.

Julita. Viết bằng màu xanh lá và ký J. Thích những bữa tiệc có nhạc. Và thích những điều bất ngờ.

Tonio. Giao hàng cho CHỚP, trong mười phút hoặc miễn phí. Trò lừa thì không giao.

Mara. Chủ cửa hàng Giao Hàng Bất Khả Thi. Đội mũ phù thủy. Biết nhiều hơn những gì cô nói.

Elia. Chủ tiệm bánh của khu phố. Có một cái lò nướng và hai bàn tay.

Mẩu. Một con rồng con. Sống cùng cô Vera. Thích những ngọn nến. Thích quá mức.

Gói hàng số 5. Bên ngoài giống hệt mọi gói khác. Trên nhãn ghi: LẮP Ở CHỖ NÀO VỪA.

R. Gửi những gói hàng không ai giao nổi. Không ai nói ra tên R.

SỔ GIAO HÀNG 5
của Guni

YÊN TĨNH.

Cuốn sổ 4 hết với một chiếc dép đang ngủ. Cuốn này màu hồng, như lớp kem phủ trên những chiếc bánh, và cũng có con dấu của cửa hàng.

Ở trang đầu tớ viết đúng một chữ. Julita không hề đòi xem: bạn ấy đọc ngược luôn.

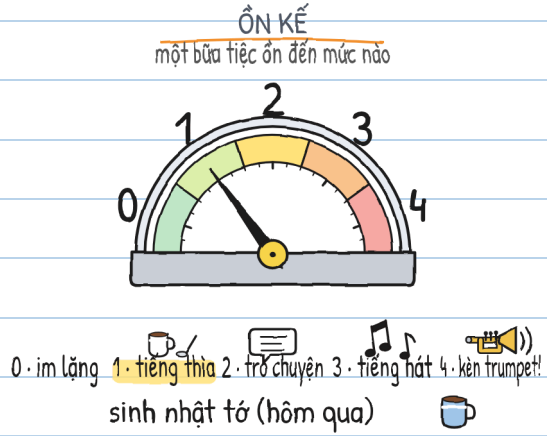
"Yên tĩnh" là chữ của người chưa biết điều gì đang chờ mình. —J.

CHƯƠNG 1

Hai tấm thiệp mời

Hôm qua, thứ Sáu 16, là sinh nhật tớ. Tớ ăn mừng ở nhà, với mẹ: bánh bông lan chanh, hai cái tách và không ai hát. Thật hoàn hảo.

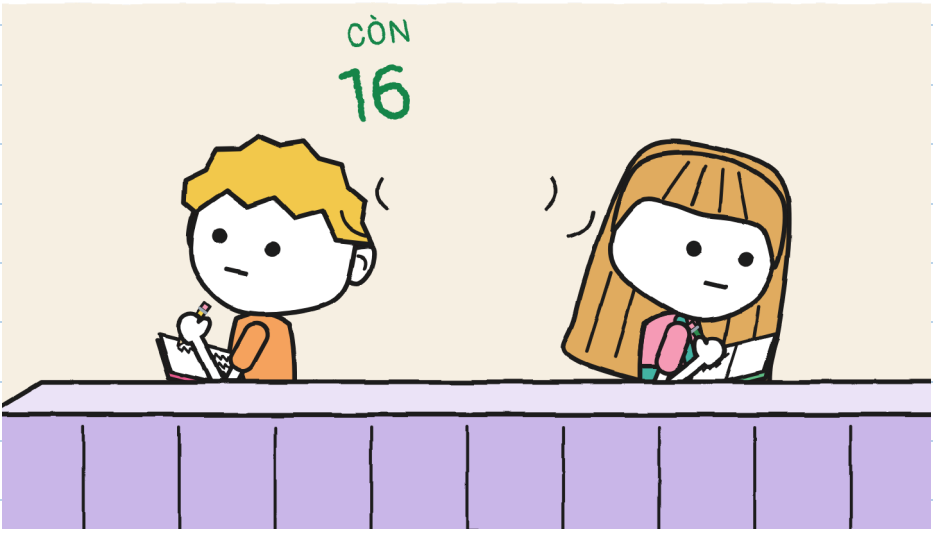
Để ghi lại cho đúng, tớ đã chế ra một cái máy.

Sinh nhật mà ở mức 1 thì không phải sinh nhật. Đó là một bữa xế. —J.

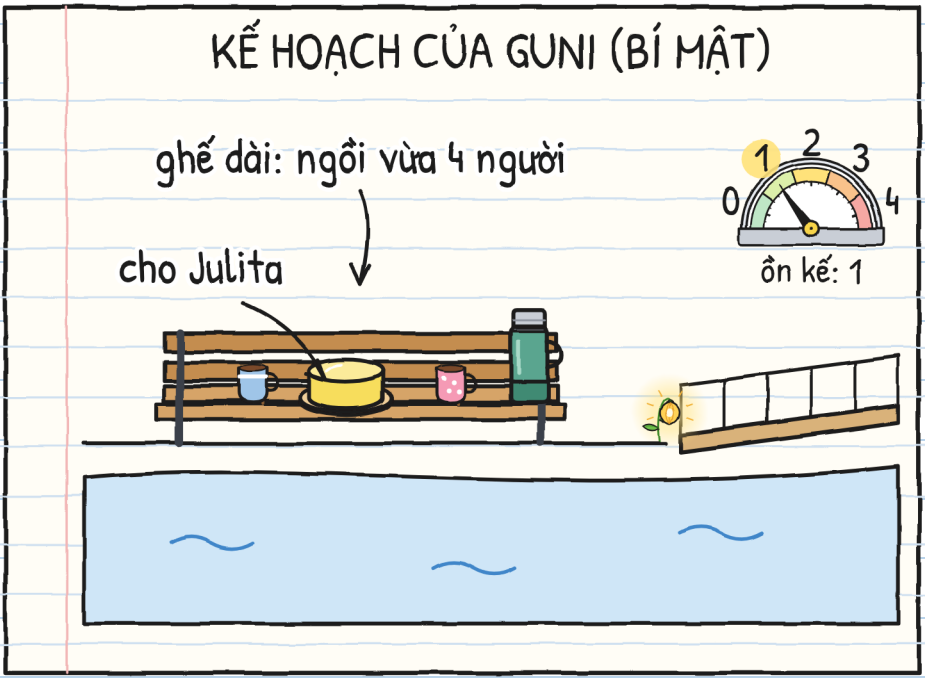
—Thứ Tư 21 là sinh nhật của tớ —Julita nói—. Mà chúng mình đã hứa ăn mừng chung rồi.
—Sau ngày 21 —tớ nói.
—Thứ Bảy 24. Lúc năm giờ.
—Lúc năm giờ.

Hai đứa cùng ghi lại. Không đứa nào nói thêm gì. Tớ đã biết bữa tiệc sẽ ra sao. Julita cũng vậy.

Đây là điều tớ biết: Julita cần một buổi chiều yên tĩnh. Bạn ấy lúc nào cũng chạy, bấm giờ và hỏi. Một bữa xế ở chiếc ghế dài bên cầu ván, không ồn ào, sẽ rất hợp với bạn ấy.

Đó sẽ là một bất ngờ. Bạn ấy chẳng phải chuẩn bị gì. Chỉ cần đến.

Chuyện của Julita thì đến thứ Sáu sau tớ mới biết.
Trang này bạn ấy viết sau đó, ngay trong sổ của tớ.

Đây là điều tớ biết: Guni cần một bữa tiệc thật sự, có âm nhạc, dù cậu ấy không biết. Nếu tớ hỏi, cậu ấy sẽ nói không. Nên tớ không hỏi. —J.

Giữa trưa, Tonio đi giao hàng về, dựng xe đạp ở cửa và ngồi lên cái thùng của mình. Tớ đưa cho cậu ta bốn phong bì xanh dương.

—Một cái là của cậu. Mấy cái kia cho cô Mara, cô Vera và bà Flora. Là một bất ngờ dành cho Julita. Đừng nói với bạn ấy nhé.

—Giữ kín một bất ngờ thì được —Tonio nói.

Tonio nhét chúng vào ba lô mà không nhìn.

Khi tớ đã đi ăn trưa, Julita đưa cho Tonio chín phong bì xanh lá. Thứ Sáu Tonio mới kể cho tớ.
—Một cái là của cậu. Mấy cái kia cho cô Mara, cô Vera, bà Flora, cô Elia, ông Antonio, Zoe, Bruno và cô chủ tiệm giày. Là một bất ngờ dành cho Guni. Đừng nói với cậu ấy nhé.
—Giữ kín một bất ngờ thì được.

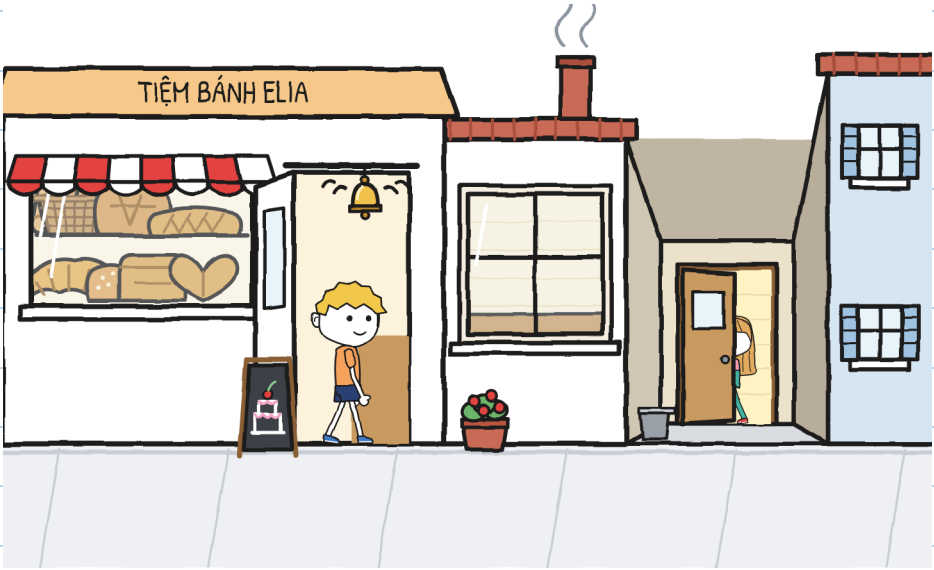
Lần này Tonio mở hai cái của mình. Cái xanh dương và cái xanh lá ghi giống hệt nhau: THỨ BẢY 24, LÚC NĂM GIỜ.

NHƯ TONIO ĐÃ KỂ CHO TỚ

Buổi chiều tớ đến tiệm bánh của cô Elia để đặt bánh. Vừa bước vào, tớ nghe cửa bếp khép lại. Hình như tớ thấy một cái quần yếm xanh lá.

Tớ nghĩ chắc là một cái quần yếm khác.

Là cái của tớ. Cô Elia đưa tớ đi ra qua nhà bếp. —J.

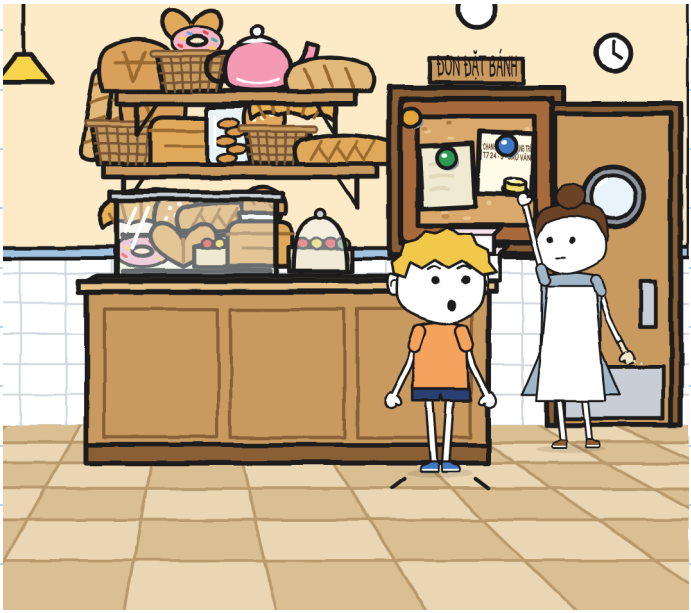
—Một chiếc bánh chanh nhỏ —tớ nói với cô Elia—. Không trang trí gì cả. Cho thứ Bảy 24, lúc năm giờ, ở ghế dài chỗ cầu ván. Là một bất ngờ dành cho Julita.

Cô Elia ghi vào một tờ giấy. Rồi cô nhìn bảng đặt bánh của mình, nơi đã có một tờ khác, lật úp.

—Thứ Bảy 24, lúc năm giờ à? Giờ đó cô đã có một chiếc bánh khác. Đi chỗ khác.

—Của ai ạ?

—Là bí mật. Giống như của cháu.

Tớ nghĩ chắc là của người khác. Tháng Mười có nhiều người sinh nhật lắm.

—Cô giữ bí mật cho cháu —cô Elia nói—. Và giữ bí mật của người kia nữa. Nhưng cô chỉ có một cái lò nướng và hai bàn tay. Thứ Bảy lúc năm giờ, hai bàn tay này chỉ đến được một nơi.
—Thế còn chiếc bánh kia ạ?
—Chuyện đó những người đã đặt bánh phải tự quyết định với nhau. Cô làm bánh. Còn làm tiệc thì không.

Tớ ghi lại: "Cô Elia: một lò nướng, hai bàn tay, một nơi".

Hôm sau cô cũng nói với tớ như vậy. Tớ cũng chẳng hiểu "những người" là ai. —J.

Buổi chiều, ở cửa hàng, Tonio đổ ba lô ra quầy và xếp phong bì theo màu: xanh lá một bên, xanh dương một bên. Rồi lại đếm.

—Guni, cậu đã nói với Julita về bữa tiệc chưa?

—Chưa. Là bất ngờ mà.

—Ra vậy —Tonio nói—. Ở CHỚP, gói hàng có hai địa chỉ thì không ra khỏi cửa hàng.

—Hai địa chỉ nào?

—Cái đó tớ không nói được. Người ta nhờ tớ rồi.

Tonio cất mỗi màu một thiệp mời vào túi ngoài của ba lô.

—Hai cái này là của tớ —cậu ta nói—. Mấy cái còn lại, thứ Hai.

Rồi cô Mara hạ từ kệ trên cùng xuống cái hộp số 5, giống hệt mọi hộp khác. Bên trong có thứ gì bằng gỗ kêu rắc.

—Năm giờ cô Elia đến —cô nói—. Cuối cùng cũng thế.

Hai phong bì trong một cái túi. Cái nọ chẳng biết gì về cái kia. Tớ nói phong bì đấy nhé. —J.

MỘT CÂU CHUYỆN, SÁU CỠ

Có sáu cỡ, từ 3 đến 16 tuổi, và hơn 20 ngôn ngữ. Cỡ XXS, XS, S, M và L có cùng số trang và cùng tranh vẽ. Cỡ XL là một tiểu thuyết. Chỉ có cách kể là khác.

CỠ XXS · PRE-A1
CON THẤY CUỐN SỔ ĐANG MỞ KHÔNG?

CỠ XS · A1
Tớ viết một chữ ở trang đầu. Julita đọc nó ngược.

CỠ S · A2
Ở trang đầu tớ viết một chữ. Julita không đòi xem. Bạn ấy đọc ngược.

CỠ M · B1
Ở trang đầu tớ viết đúng một chữ. Julita không đòi xem: bạn ấy đọc ngược luôn.

CỠ L · B2
Ở trang đầu tớ viết đúng một chữ. Julita không hề đòi xem: bạn ấy đọc ngược luôn.

CỠ XL · B2-C1
Tiểu thuyết minh họa · 13+
Các trình độ theo CEFR chỉ mang tính tham khảo.

Mỗi người một cỡ. Cùng một chiếc bánh. —J.

DÀNH CHO GIA ĐÌNH VÀ GIÁO VIÊN

Luyện tập từng chương tại linguaula.com